

Pasen: hoe vertel ik het de kinderen?

Pasen is de basis onder het christelijke geloof. Maar het feest is veel moeilijker met kinderen te vieren dan het kerstfeest. Er is thuis ook minder te zien en te beleven. Natuurlijk zijn er wel veel symbolen van nieuw leven: de paastakken, de eieren, maar van het belangrijkste christelijke gebeuren, de Verrijzenis, hebben we geen plaatje. Er is geen mooie 'Paasstal' met dieren en herders en koningen. Jammer! Er is alleen een leeg graf. En een engel. En dat is het dan.

Een vervolgverhaal

Natuurlijk is er in de kerk wel van alles te beleven: Palmпасen, Witte Donderdag, Goede Vrijdag, en de paasnacht. Het zijn liturgische hoogtepunten, met veel symboliek. Uit symbolen en de volgorde ervan wordt ook iets duidelijk: het is een vervolgverhaal. Pasen komt niet uit de lucht vallen, het is het laatste hoofdstuk van een boek, het slotakkoord van een muziekstuk.

Het vraagt dus wat voorbereiding, ook met de kinderen. Lees in de Goede Week bijvoorbeeld iedere dag een stukje van dat vervolgverhaal voor. Aan tafel, of voor het slapen gaan. Een kinderbijbel kan je daarbij helpen.

Voorbeeld van een bijbelrooster voor de Goede Week:

Palmzondag	De intocht in Jeruzalem
Maandag	Schoonmaak van de tempel
Dinsdag	De kostbare balsem
Woensdag	De afspraak van Judas
Witte donderdag	Het laatste avondmaal en de gevangenneming.
Goede Vrijdag	De kruisiging en begrafenis
Stille Zaterdag	
Pasen	Het lege graf

Een voorwerp erbij

Het helpt kinderen als je het verhaal aanschouwelijk kunt maken. Daarvoor kun je bij ieder hoofdstuk een voorwerp of symbool bedenken, iets dat aansluit bij de leefwereld van de kinderen. Dat geeft hen een opstapje naar de wereld van het verhaal.

	Verhaal	Voorbeeld van een voorwerp / symbool
Palmzondag	De intocht in Jeruzalem	Groene tak / rode doek / touw
Maandag	Schoonmaak van de tempel	Bezem / plumeau
Dinsdag	De kostbare balsem	Flesje parfum / bodylotion
Woensdag	De afspraak van Judas	Geld / portemonneetje /
Witte Donderdag	Het laatste avondmaal en de gevangenneming	Broodje / matse / mooie beker touw / stok / zwaard
Goede Vrijdag	De kruisiging en begrafenis	Kruis / grote steen
Stille Zaterdag		Bloemen bij het kruis / bij de steen
Pasen	Het lege graf	Paaskaars, engel

Sommige mensen werken graag met een viertafel, waarop je die voorwerpen kan uitstallen. Zie voor voorbeelden www.geloventhuis.nl

Voorbeeld: een touw.

Voor het verhaal van Palmzondag, de intocht van Jezus in Jeruzalem, gebruik ik vaak een touw. Liefst een oud maar stevig stuk touw. Ik laat het touw zien, en vraag de kinderen wat je er zoal mee kan doen. Touwtje springen, touwtrekken, een waslijn maken, iets vastbinden. Bij dat laatste sluit ik dan aan en vertel dan:

Dit is een stuk van het touw waarmee het ezeltje zat vastgebonden aan een paal. (Hoe zou hij dat vinden?)

Het was maar een klein ezeltje. Soms kwamen er echte paarden langs, van die grote. Met op hun rug een soldaat. Het ezeltje droomde er wel eens van ook een paard te zijn, groot en trots. Dan had hij een mooie deken over zijn rug, en daarop zat dan een soldaat, of nee, liever nog... een koning! Ja, een koning! Dan zou hij héél mooi en héél plechtig lopen, met zijn hoofd omhoog, en de mensen zouden naar hem kijken. (Hoe zou dat gaan? Kun je dat voordoen, hoe die ezel mooi en plechtig loopt?) Ja, zo droomde dat ezeltje dat hij een paard was....

Plotseling komen er twee mensen aan. Ze maken het touw los en nemen hem mee. Hij kent die mensen niet. 'Wat gaat er gebeuren' denkt hij? (Wat gaat er gebeuren? Wat denken jullie?)

De mensen nemen het ezeltje mee. Ze leggen een deken over hem heen, een rode. Dan gaat een andere man erop zitten. Oei, dat is wel zwaar, denkt de ezel. En dan beginnen ze te lopen.

Ineens komen er overal mensen vandaan. Ze staan langs de kant. Ze zwaaien met takken. Ze roepen: 'Hosanna!' 'Hoera voor de koning'. 'Wat! denkt het ezeltje, wat zeggen ze daar?' 'Hoera voor de koning?'

Ik heb een koning op mijn rug! Een echte koning! En het ezeltje strekt zijn benen, steekt zijn hoofd de lucht in, en loopt. Hij loopt heel rustig en mooi, heel plechtig als een paard. En trots dat hij is!

'Klik, klak' doen zijn hoefjes op de stenen, 'klik, klak'. Hij tilt zijn benen goed op. 'Klik'. Hé, geen klak! Hoe kan dat? (Heb jij 'n idee?)

Hij kijkt naar beneden, en ziet dat er een kleed ligt. De mensen hebben vloerkleden op de grond gelegd. Dat loopt lekker! Lekker zacht voor zijn hoefjes. Lekker zacht voor de koning.

Iets verder ligt een lange rode loper. Over dat lange kleed lopen ze de stad binnen. Hier is het nog veel drukker. Zoveel mensen bij elkaar. En allemaal juichen ze en zingen: 'Hosanna, hij komt, Halleluja, Hosanna!'

Dan stapt de koning af. Hij komt naar het ezeltje toe en geeft hem een klopje. 'Dank je', hoort de ezel hem zeggen, 'dankjewel. Je hebt me goed gedragen!'

De ezel is blij met het compliment! Hij moet ervan lachen. (Hoe zou dat klinken? Kun je het voordoen?) la, la. Ja, ja, echt waar, hij heeft nog nooit zo'n fijne dag gehad.

Bruggetje maken

Het touw is hier alleen gebruikt als opstapje. Om aan te sluiten bij de leefwereld van het kind. Het geeft je een handvat, waarmee het verhaal begint.

Je kunt ook zoeken naar een voorwerp of symbool dat meer centraal staat in het verhaal, bijvoorbeeld een rode doek, of een groene tak. Probeer ook dan een 'bruggetje' te maken naar het verhaal.

Nog een voorbeeld: rode doek

Laat de rode doek zien, en vraag de kinderen wat het is, hoe het aanvoelt, wat je ermee kan doen. Maak dan het 'bruggetje':

Kijk, daar loopt weer zo'n groot paard met een rode doek op zijn rug. Op de rode doek zit een soldaat. Lekker zacht. O, wat wilde het ezeltje graag een paard zijn. Maar hij was maar een heel gewoon ezeltje. Hij kreeg nooit een rode doek op zijn rug, alleen een takkenbos. Elke dag een takkenbos. Voor de oven. Als hij klaar was, werd hij vastgebonden in het weitje. Daar stond hij maar wat te kijken naar de mensen die voorbijkwamen. En naar de paarden. Plotseling komen er twee mensen aan...enzovoort.

Derde voorbeeld: groene tak

Laat de tak zien met zijn groene blaadjes. (Neem niet een klein palmtakje, maar een grote tak, waar je goed mee kunt waaieren). En praat even over die tak. Weet je wat ik hier heb? Wat kun je hiermee doen (achter verstoppen, planten, in een vaas zetten, er mee zwaaien...)? Maak dan het 'bruggetje':

En... opeten! Ja, veel dieren lusten graag groene blaadjes. Lekker! Ook het ezeltje knabbelde graag aan de groene bladeren van de struiken. Of hij beet een hele tak af als hij erbij kon. Maar vandaag kan hij er niet bij. Het touw is te kort. Het touw, waarmee hij staat

vastgebonden in het weiland. En daar aan de rand, daar bij het weggetje, staan de groene struiken. Kon hij er maar bij. Kijk, dat paard dat daar over het weggetje loopt. Die is groot genoeg. Die kan er wel bij. Maar hij doet net of hij het niet ziet. Hij loopt hoog op de benen, hoofd omhoog, langzaam en trots. Het is een soldatenpaard. Op zijn rug zit een Romeinse soldaat. Het ezeltje is een beetje jaloers. Hij wilde ook wel zo'n groot paard zijn...

Verteltips

- Als je het verhaal in de tegenwoordige tijd vertelt, wint het aan kracht. Je kunt het ook vertellen in de ik-vorm, zoals in de kinderbijbel 'Het Hoogste Woord', waarin de ezel zelf het verhaal vertelt.
- Stel enkele vragen tussendoor, dat stimuleert de betrokkenheid en de fantasie.
- Je kunt ook halverwege het verhaal stoppen. Of het einde open laten en je kind vragen hoe het verhaal verder zou kunnen gaan. Ze bedenken dan zelf een nieuw verloop of eind van het verhaal.

Tenslotte wordt het Pasen

Wanneer je al enkele verhalen hebt verteld, komt het Paasverhaal niet meer uit de lucht vallen. Het Paasverhaal en het Paasgeloof is niet gebaseerd op feiten, maar op de ervaring en de hoop dat Jezus leeft. Dat kun je geloven of niet.

Het is mooi als je de kinderen hier de ruimte kunt geven om hun eigen geloof te ontwikkelen. Daartoe kun je het verhaal wat open laten. *"Het graf is leeg. Jezus is er niet. Wat vreemd... wat wonderlijk. Hoe zou jij dat vinden?"*

Het gaat er niet om dat de kinderen 'het goede antwoord' geven of dat ze allerlei logische verklaringen gaan zoeken. Probeer hen op het spoor te zetten van het vreemde, het wonderlijke, dat je stil maakt.

Nu kun je de (paas)kaars aansteken. *"Er was een licht", vertelden de vrouwen later, 'een engel'. 'Hij is opgestaan', zei de engel, 'Hij is niet hier, niet in het graf. Hij leeft!' Het is haast niet te geloven."*

Emmanuel Gerritsen

